

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3543/2019
17.06.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији су пуномоћници Сретен Р. Никитовић и Немања С. Никитовић, адвокати из ..., против туженог "Ракета АБ" д.о.о из Бајине Баште, ради поништаја решења и враћања на рад, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 219/2019 од 03.07.2019. године, у седници одржаној 17.06.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 219/2019 од 03.07.2019. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Правноснажном пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 219/2019 од 03.07.2019. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Ужицу, Судска јединица Бајина Башта П1 617/18 од 19.11.2018. године, којом је одбијен као неоснован тужбени захтев којим је тужилац тражио да се као незаконито поништи решење туженог бр. 02/15 од 31.07.2015. године, којим му је отказан уговор о раду, а тужени обавезе да га врати на рад и распореди на послове који одговарају његовој стручној спреми, знању и способностима. Тужилац је обавезан да туженом накнади трошкове поступка од 230.450,00 динара.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Тужени је дао одговор на ревизију, са предлогом да се иста одбије као неоснована.

Врховни касациони суд је испитао побијану одлуку на основу члана 408. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 55/2014), па је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а тужилац ревизијом не указује на постојање друге битне повреде из члана 407. ЗПП, због које би ревизија могла да се изјави.

Према утврђеном чињеничном стању тужилац је код туженог радио на месту возача, на основу уговора о раду закљученог 01.07.2009. године, све до 31.07.2015. године, када му је побијаним решењем бр. .../... отказан уговор о раду због учињене теже повреде радне обавезе из члана 12. став 1. тачка б) и члана 13. став 1. тачка ф) уговора о раду. Наиме тужиоцу је стављено на терет да је злоупотребио своја овлашћења манипулишући путним исправама, тако што је дана 02.06.2015. године, на релацији ...-..., путнику ББ наплатио превоз на релацији од ... до ... у износу од 510,00 динара, а возну карту му је издао на износ од 260,00 динара и што је дана 05.06.2015. године на релацији ...-... путнику ВВ наплатио превоз од ... до ... у износу од 710,00 динара, а том приликом издао возну карту на износ од 650,00 динара. Пре доношења решења тужилац је упозорен на постојање разлога за отказ 22.07.2015. године.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања правилно су нижестепени судови применили материјално право из члана 179. став 2. тачка 2. и 5. Закона о раду, када су одбили захтев тужиоца за поништај отказа и враћање на рад. За своју одлуку дали су разлоге које у свему као правилне и потпуне прихвата и Врховни касациони суд.

Наиме, у конкретном случају били су испуњени услови за доношење побијаног решења, јер је на несумњив начин у поступку утврђено да је тужилац као возач спорном приликом злоупотребио своја овлашћења манипулишући путним исправама, чиме је учинио повреду радне обавезе прописану уговором о раду, што је био довољан разлог за доношење решења о отказу на основу наведене одредбе закона. Тужиоцу је омогућено право на одбрану јер је претходно у смислу члана 180. став 1. Закона о раду, писаним путем упозорен на постојање разлога за отказ, на које се у остављеном року изјаснио, па нису основани наводи ревизије о погрешној примени материјалног права.

Како тужилац ревизијом оспорава утврђено чињенично стање, што није дозвољен ревизијски разлог и понавља жалбене наводе који су од стране другостепеног суда правилно оцењени, Врховни касациони суд је на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

Захтев туженог за накнаду трошкова одговора на ревизију је одбијен на основу члана 154. став 1. ЗПП, јер се не ради о трошковима потребним ради вођења ове парнице.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић